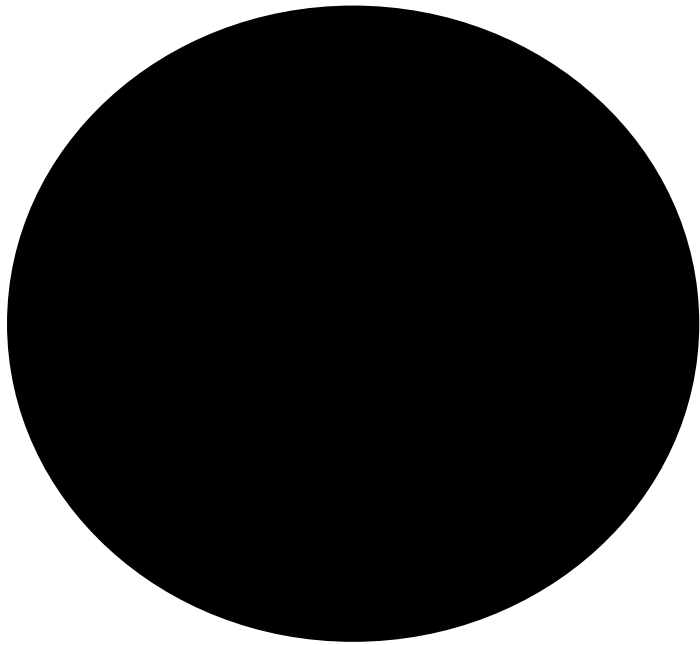

AGUR BEN-HUR ETA GERO ARTE BONAPARTE ERE ESATEN DUT

Posted on 26/06/2015 by Naider

Euskaltel da aspalditik **Euskadiko Gobernuak sustatutako enpresa proiektu handien bandera**. Espainian telekomunikazioen munduan ia monopolio-testuinguru batean, Eusko Jaurlaritzak 1990eko hamarkadaren hasieran Euskal Autonomia Erkidegoko lurraldearen zati handi bat zuntz optikoarekin (Euskalmet sarea) kableatzen hasi zen eta telekomunikazio-operadore bat sortu zuen (Euskaltel). . Euskadi bere kaudimen eta gaitasun propioa eskaintzea. Helburua **Euskadi telekomunikazio zerbitzuen abangoardian kokatzea** zen, gaur egungo enpresa eta lehiakortasun sozialaren oinarria. Milioika euro inbertitu ziren enpresa-proiektu handi honetan, beti *pherialde-proiektu gisa* sailkatuta, euskal lehiakortasunean izan duen

eragin eragile eta erabakigarria dela eta, eta herrialdeko kutxen maila goreneko inplikazioagatik. krisiaren aurreko garai hartan euskal administratziotik kontrolatua). Oinarrizkoa izan zen, halaber, enpresa berriaren lehen bezero bihurtu ziren euskal tokiko eta eskualdeko administrazio guztien **konplizitatea**. Euskadik **lehendakari baino ez zuen jarri enpresaren lehendakaritzan, bere garrantzia estrategikoa sinbolizatzeko** .

Urteen poderioz, aurrezki kutxek (dagoeneko Kutxabank-en inguruan batu ziren), baita Jaurlaritzak berak ere, inbertsio talde batzuei (Trilantic eta Investindustrial) partaidetzan sartzea erabaki zuten, enpresaren lidergo lehiakorra indartzeko. >, ahultasun zantzu batzuk ematen hasia zena. Konpainia 475 milioi eurotan baloratu zen eta inbertitzaile horiek ehuneko 48,10 hartu zuten 2012ko abenduan, 228 milioi inguru xahutu zituzten. Halaber, Jaurlaritzak enpresatik erabat erretiratzea erabaki zuen bere izaera pribatua nabarmentzeko.

2015eko uztailaren 1ean, konpainiak kapitalaren ehuneko 63 pasatxorekin aterako du burtsa eta, oro har, **bi funtsek euskal enpresaren kapitala erabat utziko dute. Bi urte eta erdi eskas geroago, enpresaren hirukoitza** baino gehiagotan baloratzen da (hainbat iturriren arabera, 1.600 eta 1.900 milioi artean) eta Eskaintza Publikoak Euskaltelen merkatu-kapitalizazioa 1.100 eta 1.400 milioi euro artean kokatzen du, beraz. , funts horietarako estimatutako diru-sarrerak 622 eta 773 milioi artekoak izango dira (eta IPOaren diru-sarrerak eta aurretik banatutako aparteko dibidendua barne). Inbertitzaile horien irabazi garbia kalkulatzeko erraza da: 394,35 eta 545,17 milioi euro artean. Puzzlea osatzeko, esan beharra dago, konpainiako iturrien arabera, Euskaltelek 39,1 eta 54,3 milioi arteko konpromisoa duela goi-zuzendaritzako pizgarri planean, 24 bat profesionalak osatutakoa. Konpainiak zati bat akziotan ordaintzea aurreikusten du, 12,5 milioi ingururen baliokidea (urte eta erdian ezingo dute saldu) eta gainerakoa dirutan. Gainera, langileek 3,5 milioi inguruko akzioak jasoko dituzte doan.

Laburbilduz, 20 urte daramatza euskal gizarteak diru kopuru garrantzitsuak inbertitzen dituen enpresa-proiektu honen eraikuntzan, eta horretarako euskal finantza-erakundeek eta administrazio gehienek euren zerbitzuak lehentasunez kontratatzearen aldeko apustua egin dute. Geroago, konpainiarentzat urte zailetan, bere kapitalizazioari ekin zion kanpoko inbertitzaileei txertatuz, eta haiekin kapital-irteera meteorikoa negoziatu zen garai hartan, eta horrek izugarriko dimentsioko etekinak eman dizkie. Bere aldetik, zuzendaritza taldeak (eta askoz ere neurri txikiagoan gainontzeko taldekideek) azken etapa honetan euren esfortzua eta lan ona konpentsatuta ikusiko dute pizgarrien banaketa gozo batekin.

Inbertitzaileen oportunitatearen ikuspuntutik, mundu osoko negozio eskoletan azter daitekeen jarraitu beharreko adibidea. Euskal gizartearen ikuspuntutik, lotsa argia eta **modu oso sotil baina**

eraginkorrean engainatu izanaren sentsazioa. Hainbeste urtetan guztion ahalegina gutxi batzuek hartzen dute (inbertitzaileak eta kudeatzaileak). Gupidagabea izanik, hauxe litzateke laburpena hitz gutxitan.

Harridura eta gure kezkarik handiena euskal gizartea proiektu zirrargarri batean inplikatu zuten erakundeen itxurazko **erantzukizunik ezatik** dator, zeinen pribatizazio-prozesua azkenean izugarrizko fiasko bihurtu baita. kutxa publikoak. Eusko Jaurlaritzako bozeramaile kualifikatuena haserrearen zantzuek ez dute nolabaiteko gorritasuna eta kezka handia sortzen. Prozesu honetatik (Euskadiko izaera honetako lehena ez dena) etorkizunerako zenbait ikasgai atera behar ditugu. Zuzendarien moralari (jaurlaritzari inbidiarik ez diotenak ziur aski) pizgarriak edo inbertitzaileen (haren ikuspegi etikoa, nolana ere, bazkide gisa onartu aurretik ebaluatu beharko luketen) kobra ez ditzaten. posizio adimentsu bat eta, nolana ere, ez oso praktikoa.

Gobernu batek ekintzaile bihurtu nahi badu, gai horretan trebetasun bikainak izan behar ditu. Hala ez bada, bere burua errespetatzen duen edozein inbertsio funtsek modu groteskoen erabiltzeko arrisku izugarria du. Ildo horretatik gutxieneko mea culpa bat asko eskertuko litzateke. Ikasteko, akatsak eta bere mugak ezagutzen jakitea metodologia ona da. [Industria politika datoen urteetan Euskaltelek ordezkatzeko zuenaren antzeko proiektu](#) inbertitzea suposatuko du. Herrialde honek ezin ditu hazteko aukerak galdu, baina ikuspegi estrategiko bikain bat itzaltzen ez duen pasarte desatsegin honek erakusten du beharrezkoa dela ahalik eta inbertsio bulego onenaz hornitzea eta aurrekontuaren zati bat adimenean inbertitzea eta, errespetu guztia, apaltasunean ere apur batean.

There are no comments yet.